

Pravda a láska

Jan Nedvěd

1. Pravda a láska a pokání
a svědomí jak z větru list
a statečnost, hrdost a poznání,
co učil ses z Bibli číst.

R: Pověz mi, Matouši, jakej byl svět,
když Ježíš měl svých třidcet let.
Tak dnešek mě Sodomu připomíná
a všichni smějí se, že jsem se splet.

2. A tak jen pár je nás vážných, tak vážných, že až,
že někdy v kostele není kde stát.
Prosím tě, Bože, naše činy zvaž
a dej nám znamení, kdy máme se ptát.

R:

3. Vidím ho před sebou jak pod schody stál
a Pilát volal: Tak to snad ne!
A my křičely jako na všech náměstích:
Jen ho ukřižuj, proto tu jsme.

R: